

27/7/24 נירה שויאר קורות חיים

נירה נולדה ב שלושים ביולי 1934 להריה אברהמל ורחלה ברוידא בקבוץ כרית) לימים: כפר מנחם). הקבוץ שהה באותה תקופה בהדר) היום הוד השרון), בהכשרה לקראת העלייה על הקרקע. נירה היא הבת הראשונה של הקבוץ הצעיר שמייסדיו עלו מגרודנו שבפולין. כמנהג הימים ההם, שמה נקבע על פי החלטה של שיחת הקבוץ.

ההסבר: הילדה הראשונה של הקבוץ, כמו הניר, התלם הראשון. הוריה עבדו באותה תקופה בפרדסי הדר. וכשנולד הילד השני של הקבוץ, נחום עברו שניהם לבית הילדים במסגרת החינוך המשותף ולמעשה הייתה נירה הילדה של כל הקבוץ.

בהגיעה לגיל שש, החליטו מוסדות החינוך של הקבוץ הארצי, שעל נירה להתחיל את לימודיה בכיתה א'. כיון שהייתה הילדה היחידה בגיל זה, הוחלט להעבירה לקבוץ עין החורש, ששם היו ילדים בני גילה. פתאום השתנו חייה והיא הפכה מילדה של כולם לילדה של אף אחד, כהגדרתה. תקופה זו בעין החורש זכורה לנירה כתקופה קשה במיוחד, של חוסר שייכות ובדידות. ב1944, חזרה נירה לכפר מנחם והצטרפה לקבוצת הסלע. הכיתה הראשונה של הקבוץ הצעיר. בהמשך השנים נולדו אחיה של נירה: אהרון, ז"ל, צפירי ושלמה. במלחמת העולם השנייה, התנדב אביה לצבא האנגלי למשך 4 שנים במסגרת הבריגדה.

ב1947, עוברת נירה עם כיתת הסלע למוסד החינוכי במעברות. בהיותה בוגרת מהילדים האחרים, היא הצטרפה לקבוצת כפירים ממעברות.

ב1953, מתגייסת נירה לצבא ישר לטירונות של קורס מכים במסגרת הנח"ל. את המשך השירות היא עושה כסמלת חינוך ותרבות בבסיס המרכזי של הנחל וממלאת את תפקידה בהצלחה רבה.

לאחר השחרור, חוזרת נירה לכפר מנחם, נישאת לראובן שויאר ז"ל שנפטר ב1982 ולזוג נולדים שלושה ילדים: טל, שחר וזיו. בהמשך יגיעו גם הנכדים ואף נינה אחת.

בקבוץ עבדה נירה במקומות שונים וגולת הכותרת, הייתה הקמת המחלבה ומפעל הגבינות שלה. זכורים לי חגי הביכורים והגבינות הטעימות של נירה, על סוגיהן השונים, פרוסות על פני השולחנות לשמחת חברי הקבוץ והקהל הרב שהגיע לחג.

נירה הייתה פעילה מאד בחיי התרבות והחברה בקבוץ. הייתה מעורבת בכל צוותי החגים. היא הייתה גם פעילה חברתית כחברת מזכירות וריכוז ועדות.

בהמשך השנים, יצאה נירה ללימודי כלכלת בית והקימה וריכוז, מגמה זאת בבית הספר צפית. נירה יצאה גם לפעילות בקבוץ הארצי במגמה של ייעוץ והכוונה מקצועית. בצפית עבדה גם כמורה ומחנכת.

ב1995, היא יוצאת לשנת הדרכה באוזבקיסטן, בנושא מחלבות.

נירה הייתה מעורבת מאד בפעולות התנדבותיות מסוגים שונים, כדאגה לחיילים ואף הדרכת אפייה בכלל נווה תירצה. היו לה תחביבים רבים אותם ניצלה עד תום.

ב1979 היא מוציאה את סיפורה שהפך לרב מכר ומצוי בכל בית בישראל, "עוגות לכל עת". ב2002 היא מוציאה את ספרה השני "מלוחים לכל עת".

נירה הייתה אישיות מאד מעורבת ומקובלת בכפר מנחם. הייתה לה השפעה על כל שטחי חיינו.

בשנים האחרונות, עם הידרדרות מצבה הבריאותי, הרבתה לשהות בביתה בעזרתה של המטפלת המסורה סהומייה. ביום שישי בערב, הלכה לעולמה והיא שלושה ימים לפני יום הולדתה ה-90.

הקבוץ כולו משתתף בצער המשפחה. יהי זכרה ברוך

אמנון